

[Rilshøj]

debatten hidtil, er der i hvert fald ingen tvivl om, at hvis en ordning, som lever op til den målsætning, skal på plads, må det grønne flertal skulle bruges.

Den bedste løsning må uundgåeligt være, at som udgangspunkt betaler alle, også erhvervene. Det princip, at dansk erhvervsliv gratis kan få stillet et kraftværk til flere milliarder kroner og med en luftforurening af store dimensioner til rådighed, burde høre fortiden til og vil gradvis komme til det, hvis vi indfører en afgift, som skal betales ikke alene af den enkelte husstand, men også af erhvervslivet.

Jeg skal sige noget ganske kort om IEA, fordi IEA, som dog nævnes meget ofte i debatterne om energipolitik – påfaldende nok ikke her – udtrykker en meget klar kritik af, at erhvervslivet helt er undtaget for energiafgifter. Denne kritik er helt åbenlys og åbenbar; det siges direkte, at målene i Brundtlandhandlingsplanen kan ikke opfyldes. Man henviser til den vækst, der er år for år; uanset hvad der laves af frivillige ordninger, er der en vækst i erhvervslivets energiforbrug – sidste år var den på 3 pct. – mens husstandene sænker deres energiforbrug på grund af afgifterne. Det er uholdbart, og det nævnes helt klart af IEA, altså det duer ikke og giver danske virksomheder en kunstig konkurrencefordel på bekostning af andre lande, som er længere fremme med hensyn til økologiske foranstaltninger, end vi er.

Så nævnes også EF, og dér kan jeg også henviser til de udvalgsrapporter, vi har fået. Andre lande er i fuld gang med at indføre CO₂-afgifter. Naturligvis drøfter man disse ting i Kommissionen, men det fremgår helt klart, at det ikke er årsag til, at andre lande udskyder deres beslutning, men agter at gennemføre den. Det kan jo tage adskillige år, før der vedtages noget på EF-plan. Andre lande i Europa enten har vedtaget eller er i gang med at vedtage CO₂-afgifter, og adskillige lande i EF har også pålagt erhvervslivet afgifter. Vi er faktisk bag efter andre EF-lande, så skulle der endelig være en harmonisering her, burde vi naturligvis indføre den ordning i en eller anden udgave ret tidligt. Det fremgår jo også – apropos skotøjshandleren – af det svar, vi har fået, at vores elpris i Danmark er det halve af, hvad den f.eks. er i Flensborg hos vores EF-partnere sydpå. Så virker det jo heller ikke holdbart at gå så voldsomt imod, når man oven i købet har en elpris, der er

langt, langt under, endda det halve af niveauet i Tyskland.

Så en kort kommentar vedrørende elvarmen. Det kan jeg forstå at ministeren kører frem som det helt store problem i forbindelse med den afgift, jeg nævnte før, og det er faktisk et problem for opfyldelsen af vores Brundtlandhandlingsplan, at elvarme favoriseres. Det vil være meget rimeligt, ikke mindst for elvarmekunder i kraftvarmeområder, i naturgasområder, at man giver et tilskud til omstilling til indenlandske brændsler – det kan være til biobrændsel, og det kan være til naturgas – og at elværkerne, der sparer kraftværkskapacitet ved sådan en omstilling, naturligvis bidrager til sådan en omstilling. Jeg tror, mange elvarmekunder vil være særdeles tilfredse med at få sådan en omstilling til et økologisk bedre brændsel, men på økonomisk gunstige vilkår, også fordi man sparer elkapacitet ved en sådan omstilling.

Hr. Jes Lunde vil komme nærmere ind på beskyldningerne mod planøkonomi. Jeg kan ganske kort nævne, at det jo ligger i vores forslag, at vi knytter an til en lang række ordninger, der i øjeblikket er. Ja, ministeren opregnede selv en lang række elkonsulentordninger. En lang række ordninger for procesenergi har vi haft med stor succes i Danmark, og det er naturligvis de ordninger, vi skal knytte an til, og er der forslag til at gøre det mindre bureaukratisk, så er vi helt åbne over for det. Det afgørende er, at vi både har en stok og en gulerod over for erhvervslivet. I en markedsøkonomi er det altså ikke nok med en stok; man skal også have en gulerod, så det økonomisk præmieres at opføre sig økologisk fornuftigt.

Det var mine kommentarer. Hr. Jes Lunde vil kommentere de enkelte indlæg.

Kim Behnke (FP):

Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Flemming Hansen, sagde i sin ordførertale, at det med miljøet sådan set ikke så meget var det, der skulle diskuteres, fordi – næsten ordret: »ingen har jo sat spørgsmålstegn ved miljøsidens.« Det vil jeg så gøre.

Hele den verdensomspændende tro på, at det dér med CO₂ og drivhuseffekten osv. skulle være vor tids største problem – om ikke andet så af historiske grunde vil jeg gerne sige, at det tror vi ikke på, og det skal jeg prøve ganske stilfærdigt at dokumentere lidt.